

ПОСТКРИЗОВИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ НА ФОНІ ПРОВІДНИХ ЕКОНОМІК УКРАЇНИ

Г.М. Шамота, к.е.н.

Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України», м. Суми

Сучасний етап економічної глобалізації має свої характерні особливості. Одна з таких особливостей, полягає в тому, що країни, які досягли різних рівнів економічного розвитку, перебувають також і на різних ступенях включення в глобалізаційні процеси. А найменш розвинені країни практично знаходяться за межами глобальних змін. У сучасному світі глобалізація економіки в тому вигляді, якому вона є має як конструктивний, так і деструктивний характер. А також, при своєму здійсненні має як позитивні, так і негативні наслідки.

Тенденції розвитку економіки України на даному етапі характеризуються впровадженням нових системних реформ, застосуванням новітніх технологій та інноваційних проектів, модернізацією промисловості, поліпшенням інвестиційного клімату та ефективною реалізацією економічного потенціалу.

Стратегія сталого економічного розвитку більшості регіонів України передбачає залучення нових іноземних інвестицій. Актуальними є питання підвищення інвестиційної привабливості регіонів через спрощення роботи іноземних бізнесменів та створення для них сприятливих інвестиційних умов.

Попри характерні риси економічного розвитку та глобалізацію, на розвиток економіки України, негативного впливу завдала світова економічна криза, яка розпочалася наприкінці 2008 року. «Світова криза» залишила за собою ряд питань, серед яких й таке: Як вплине посткризовий розвиток найбільших економік світу на економічний розвиток України?

На даний час в Україні існує значний розрив між потенціалом виробництва і можливостями його фінансування, що є свідченням недосконалого інвестиційного середовища в країні. Йдеться про певні умови стимулювання або стримування процесу інвестування в цілому в окремих регіонах, галузях тощо [20].

Не дивлячись на економічні ускладнення, США залишаються найбільшою економікою світу. Тому саме економічні успіхи США визначають і глобальні економічні перспективи.

Проте, не можливо заперечувати феномен останнього десятиріччя - утримання високих показників зростання країн, що розвиваються, насамперед, азійських.

Зважаючи, що такі країни зазнали відносно менших втрат і навіть показали позитивні економічні показники вже у 2009 році, може скластися враження появи нових альтернативних моделей світового економічного відновлення, базованих на країнах, що розвиваються [1].

Враховуючи швидке економічне зростання Китаю та, як наслідок, надлишок фінансових ресурсів у цій країні актуальним залишається питання залучення китайських інвестицій у модернізацію вітчизняних інфраструктурних об'єктів. За даними Державного комітету статистики станом на початок 2010 року обсяги китайських капіталовкладень в українську економіку становили 11,4 млн. дол. США, а це 0,028 % від загального обсягу залучених інвестицій за цей період. Враховуючи потенційні можливості Китаю така статистика на сьогоднішній день залишається не втішною [1, с. 18].

Хоча, як ми бачимо прями іноземні інвестиції з Китаю мають тенденцію до зростання, інвесторам пропонуються різноманітні проекти реалізація яких допоможе при проведенні Євро-2012. Адже загальні прогностичні обсяги фінансування Державної Програми складають 126,4 млрд. грн., з яких 73,3 відсотки загальної суми планується реалізувати за рахунок небюджетних джерел, насамперед, за кошти інвесторів [2].

Зазначимо, що характерною рисою останніх років стало стрімке зростання товарного експорту країн Східної й Південно-Східної Азії, у тому числі Китаю, на розвинені західні ринки, насамперед США.

Однак країнам, що розвиваються, навіть найбільшим, притаманні значні економічні і фінансові ризики. Такі країни не мають ані розвинених ринків, у тому числі фінансових, ані достатніх ресурсів для вирішення складних внутрішніх проблем. Ці проблеми можуть бути пов'язані із підвищенням заробітної плати, тобто втратою конкурентоспроможності, або освітою чи екологією.

Загалом, за відсутності надійного світового економічного лідера, яким були США у докризовий період, пошук посткризових політик може затягнутися і не принести результату.

На завершення, які ж перспективи України скористатися новою світовою економічною структурою? Варто зазначити, що Україна, по суті, скоріше втрачає свої ринки на азійському континенті.

Зокрема, експорт України в Китай в останні роки мав вкрай нестійкий характер. З 2006 по 2008 роки взагалі можна навіть назвати кризовими

для України: у цей період частка товарного експорту з України до Китаю не перевищувала 1% загальноукраїнського експорту [3].

На жаль, так і не зрозуміло, з чим Україна може вийти на найбільш динамічні і продуктивні ринки світу.

Отже, як ми бачимо, основою розвитку ринкової економіки є активна та вільна від надмірного державного регулювання інвестиційна діяльність. Сьогодні інвестиції виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу України зі стану економічної кризи, здійснення структурних зрушень у народному господарстві, впровадження сучасних досягнень технічного прогресу. Якісний рівень і кількісне зростання інвестицій формують уявлення про проведення державою ефективної інвестиційної політики, яка дає змогу до регулювання процесом інвестування та стимулюванням діяльності національних і іноземних інвесторів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності / [За ред. Л.М. Овденко]. – К.,2010. – 62 с.
2. Танасійчук О. Україна вітає участь китайських будівельних компаній у підготовці до ЄВРО-2012 [Електронний ресурс] / О. Танасійчук. – Режим доступу: <http://ukraine2012.gov.ua>
3. Юрчишин В. США залишаться світовим лідером. Україна програє?/ [Електронний ресурс]. - <http://www.epravda.com.ua/publications/2011/01/18/266851>
4. Барановський І.О. Інвестиційна безпека / І.О. Барановський // Фінанси України. – 1998. – №9. – С. 66-68.